

Sygn. akt VIII U 1881/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca: Sędzia S.O. Dorota Stańczyk

Protokolant: p.o. prot. sąd. Joanna Zdunek

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2015 roku w Lublinie

sprawy z wniosku M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 26 sierpnia 2014 roku znak:(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 1881/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 sierpnia 2014 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. N. przeliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) wskazując, że w związku z tym, że wnioskodawczyni złożyła wniosek o emeryturę na podstawie art. 27 cytowanej wyżej ustawy w dniu 16 stycznia 2002 r. oddział przyznał jej emeryturę od dnia 1 lutego 2002 r., a zatem przed dniem 1 stycznia 2009 r., tj. przed datą wejścia w życie przepisów określonych w art. 55 ustawy emerytalnej (decyzja k. 23 t. III k. 23 a.e.).

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie złożyła M. N. wnosząc o jej zmianę i przeliczenie emerytury na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w tym względzie powołała się na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2013 r. II UZP 4/13. Podniosła, że od dnia 1 lutego 2002 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. pobierała wcześniejszą emeryturę. Emeryturę tzw. wiekową uzyskała na wniosek z dnia 26 lutego 2013 r. – decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 marca 2013 r. od dnia 1 lutego 2013 r. Wskazała, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał jej prawo do emerytury wcześniejszej w oparciu o przepis art. 29, a nie art. 27 ww. ustawy. Po przyznaniu emerytury pozostawała w zatrudnieniu i wielokrotnie składała do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o przeliczenie świadczenia poprzez zwiększenie stażu pracy. W oparciu o wniosek z dnia 26 lutego 2013 r. organ rentowy przyznał jej od dnia 1 lutego 2013 r. emeryturę wiekową, o symbolu E1, zwiększając z uwagi na przepracowanie ponad 30 miesięcy po przyznaniu emerytury w 2002 r. – część socjalną emerytury tj. składnik 24 proc. – poprzez przyjęcie kwoty bazowej obowiązującej w dacie nabycia prawa do emerytury od dnia 1 lutego 2013 r., czyli przyjęcie kwoty bazowej o wysokości 2 974, 65 zł. (odwołanie k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 1 października 2014 r. organ rentowy wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Wskazał również, że na podstawie wniosku z dnia 16 stycznia 2002 r., a zatem przed dniem 1 stycznia 2009 r., decyzją z dnia 14 lutego 2002 r., od dnia 1 lutego 2002 r. przyznano wnioskodawczyni emeryturę na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ustalono także wysokość świadczenia w myśl art. 53 oraz podjęto jej wypłatę. Warunkiem zaś obliczenia emerytury na podstawie art. 26 jest, aby przyznana wcześniej emerytura nie była pobrana (odpowiedź na odwołanie k. 4 -4v a.s).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

M. N. urodzona (...) złożyła w dniu 16 stycznia 2002 r. wniosek o przyznanie prawa do emerytury. W dacie złożenia wniosku legitymowała się osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego 60 lat. Decyzją z dnia 14 lutego 2002 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 lutego 2002 r. Wysokość świadczenia obliczona została zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przy przyjęciu do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie z 10 lat kalendarzowych od 1989 do 1998, ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 209,17 % oraz kwotą bazową 1683,27 zł. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 34 lata, 5 miesięcy okresów składkowych i 6 lat, 8 miesięcy okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury wyniosła 3 520,90 zł (wniosek t. I k. 1 a.e., decyzja k. 41 42 a.e.). W czasie korzystania z prawa do emerytury wnioskodawczyni zarówno pobierała to świadczenie, jak też kontynuowała zatrudnienie i w dalszym ciągu pracuje. Innego wniosku o emeryturę niż w 2002 r. nie zgłaszała (zeznania wnioskodawczyni k. 11v, 17v a.s.).

W dniu 8 sierpnia 2014 r. M. N. złożyła wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 26 i 27 z uwzględnieniem art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i o wypłatę emerytury w korzystniejszej wysokości. Do wniosku dołączyła wniosek o ustalenie kapitału początkowego oraz dodatkowe zaświadczenia o zatrudnieniu oraz zaświadczenie druk ZUS –Rp7. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił przeliczenia prawa do emerytury na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (wniosek t. III k. 1 a.e., decyzja t. III k. 23 a.e.).

Odwołanie M. N. jest niezasadne.

Zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 tej ustawy.

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadza się wyłącznie do wykładni przepisu art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec treści uchwały Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie (II UZP 4/13) bezsporne jest, że dla niektórych osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r. istnieje możliwość obliczenia emerytury według kapitałowych zasad określonych w art. 25 i 26 ustawy emerytalnej. Sąd Najwyższy przyjął, że ubezpieczony urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. (Stanowisko wyrażone w przywołanej uchwale podzielone zostało w wyrokach Sądu Najwyższego: z dnia 10 lipca 2013 r., II UK 424/12, z dnia 7 listopada 2013 r., II UK 143/12 oraz z dnia 9 września 2013 r., II UK 23/13 (LEX nr 1375193).

Stosownie do regulacji art. 194 d powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jeżeli z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury wystąpi emeryt, któremu to świadczenie obliczono zgodnie z art. 53, wysokość emerytury oblicza się na nowo zgodnie z tym przepisem, tj. według dotychczasowych zasad.

Jak wynika z przepisu art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ubezpieczonemu po spełnieniu określonych przesłanek, który wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., który - co do zasady - nie może być rozumiany, jako wniosek zmierzający do innego celu niż przyznanie po raz pierwszy emerytury na podstawie art. 27 ustawy. W szczególności wniosek o przyznanie emerytury na podstawie art. 27 ustawy nie może być rozumiany, jako wniosek o przeliczenie, ponowne przyznanie tego samego świadczenia lub wniosek o ponowne obliczenie wysokości przyznanej emerytury na podstawie tego przepisu (art. 27 ustawy) według nowych zasad, jeżeli wcześniej wysokość emerytury (przyznanej na wniosek złożony przed 31 grudnia 2008 r.) została obliczona według dotychczasowych zasad na podstawie art. 27 w związku z art. 53 ustawy emerytalnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2013 r. II UK 143/13).

Wnioskodawczyni M. N. nie spełniła warunków określonych w art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Bezsporne jest, że urodziła się przed dniem 1 stycznia 1949 r. Osiągnęła też powszechny wiek emerytalny – 60 lat ((...)r.) oraz kontynuowała ubezpieczenie społeczne po przyznaniu emerytury (po dniu 1 lutego 2002 r.). Jednocześnie wobec faktu, że wnioskodawczyni wniosek o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym złożyła w dniu 16 stycznia 2002 r. i od dnia 1 lutego 2002 r. ma przyznane i pobiera świadczenie emerytalne, okoliczność ta powoduje, że w tym przypadku występuje brak przesłanki w postaci złożenia wniosku o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r. Wbrew stanowisku wnioskodawczyni, decyzja o przyznaniu emerytury z dnia 27 marca 2013 r. (decyzja t. I k. 216 a.e.), przyznająca od dnia 1 lutego 2013 r. emeryturę, nie stanowi, iż wniosek o przyznanie emerytury z dnia 16 stycznia 2002 r. był wnioskiem o wcześniejszą emeryturę, gdyż w dacie jego złożenia wnioskodawczyni miała ukończone 60 lat. Jest to bowiem decyzja o przeliczenie wysokości już pobieranej emerytury. Wystąpienie przez wnioskodawczynię z wnioskiem emerytalnym w 2002 r. oraz uzyskanie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym przed 31 grudnia 2008 r. uniemożliwia jej skorzystanie z obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Z tych względów Sąd w oparciu o wymienione przepisy w związku z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.